

Entrevista amb Lluís Llach

Lluís Llach va entrar al món de la cançó el dia 21 de març del 1967. Entrà a formar part del grup Setze Jutges, però molt aviat tingué ocasió d'actuar sol, fora del grup. Lluís Llach és dels cantants que es mantenen fidels al país, a la seva cultura, a la seva llengua. Aquesta cultura i aquesta llengua, considerada per molts com a minoritària i que per tant no és ni "rentable" ni "comercial" ha donat a Lluís Llach el millor èxit que cap cantant ni català ni de la resta del estat ha pogut aconseguir: aglutinar més de cent mil persones en un sol recital, tal com va ser el que tingué lloc al camp del Futbol Club Barcelona.

Què se'n ha fet dels Setze Jutges?

Jo no he marxat del grup Els Setze Jutges, per a mí el grup no s'ha dissolt. Mai hi ha hagut cap reunió de tot el grup per dir "nois això s'ha acabat, avui pleguem" S'ha acabat perquè moltes de les "Yaies" fundadores varen anar a fer "ganxet", amb raó, ja que els agradava més això que pujar als remolcs dels cantants i per tant el sentit col·lectiu es va acabar.

Al marge dels Setze Jutges que ha canviat en la cançó, en "la nova cançó", tal com era anomenada en aquella època, al 1967?

Ha canviat molt, sobretot l'esperit ja que en els Setze Jutges hi havia molta diversitat d'opinions i al llarg del temps va anar perdent la seva homogeneïtat que tenia que era la defensa de la llengua i en canvi no es prenen decisions polítiques conjuntes. En el grup hi havia molta varietat de pensament.

Així, doncs, la base comuna era la llengua?

Sí, allí hi participaven gent que era pràcticament ignorant, com jo, i gent que tenia compromisos amb línies polítiques molt diverses.

Penses que seria factible, avui, reunir tots els membres de la cançó, inclosos els Setze Jutges, per oferir un festival semblant al de Rock, en benefici a Etiòpia, per exemple?

No, no és possible. Saps, perquè, perquè són gent intel·ligent que si van deixar de cantar és perquè prengueren aquesta decisió. Jo no crec que l'Espinàs, per dir un cas, tingui ganes d'agafar una guitarra i tornar a cantar.

Ni que sigui per Etiòpia?

Evidentment jo ho faria per Etiòpia, com ho faria per Catalunya Xile o Bangla-Dech. Però no crec que tots ho fessin, a més considero que no s'els hauria de proposar per estimacions. El dia que hagi dit prou, que s'ha acabat, després de quinze anys que fa més o menys que em vellugo en aquest món, per fer un festival d'amics jo diria que no, demaneu-me que faci un bon ganxet, un bon punt del revès, però això de cantar ja no.

Creus que la cançó, el teatre, o qualsevol altre manifestació artística ha d'estar subvencionada per les institucions?

El que s'ha de subvencionar és la infraestructura que comporti el desenvolupament de l'art. Hi ha arts que realment, si no s'els subvenciona no podrien viure avui dia, com per exemple l'òpera. Es bo que l'òpera existeixi. Les activitats artístiques que poden tenir vida pròpia, jo crec que subvencionar-les han de tenir l'infraestructura

necessària i el que cal subvencionar són els camins de l'arribada al poble de l'art, això si tant com es pugui. En principi sóc contrari a les subvencions per controlar. Tot el que sigui subvencionar discs en català hi estic d'acord, en el que discrepo és en el fet que es donguin diners a un cantant.

Quina opinió et mereixen els cantants que abans del 75 feien bandera de l'idioma i ara canten en castellà donant l'excusa de que a més audiència, més mercat?

Penso que aquesta gent són uns bons estudiosos del mercat, són bons comerciants, però com a col·laboradors del manteniment de la cultura catalana diria que no són tan bons.

Lluís Llach és una persona fidel a la llengua i al seu país, vol dir això que està per sobre de la qüestió comercial?

Per sobre és una paraula que no m'agrada, més aviat és que sóc tossut. Hi ha gent que diu que sóc un herbívor, que sóc fidel. uns altres que sóc un noi del poble. Que faig país. Jo sóc una persona normal que viu en aquest país i que per tant per pur egoisme defenso el meu país de la manera que crec que s'ha de defensar. Jo no sóc un nacionalista de pàtries i banderes, ja que quan penso en país penso en humans. Jo vull la llibertat de Catalunya perquè vull la llibertat dels humans que hi ha a Catalunya. La llibertat de Catalunya abstracte m'importa un "pito" penso que és una idea quasi faixista. En canvi la llibertat de Catalunya, amb sers humans, homes i dones, que necessiten la llibertat del seu poble per ser més lliures, aquesta sí. Jo en aquest cas si sóc nacionalista.

Com veus el futur de la cançó catalana, o cantada en català, cara el mercat actual?

Cara el mercat català molt bé, cara el mercat espanyol molt malament. Pel que fa a l'existència de la cançó catalana no em preocupa, ja que no puc creure que una comunitat culturalment lliure renunci al mitjà de comunicació que és la cançó. Seria la primera vegada en tota la història del món.

Sempre sou la mateixa gent. No hi ha noves veus?

La manca d'infraestructura que parlavem abans és l'excusa que